
Kronika centralna

Palestra 22/3(243), 71

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cennych materiałów źródłowych, kwalifikujących do umieszczenia w Muzeum Prawa, bezpowrotnie przepadło. Wstępna ocena eksponowanych muzealiów jest według autora artykułu pozytywna, co wynika z końcowego fragmentu omawianej publikacji:

„Zebranie tego całego dorobku to pierwszy krok do uświadomienia sobie jego ogromu i wagi, a także do jego opracowania i wydobywania tego, co było w nim najbardziej postępowe. O ciągłość tradycji bardzo zabiegali nasi poprzednicy, którzy nie szczędzili sił i środków na to, by ona przetrwała. W ciężkich warunkach rozbiorowych z funduszu im. Władysława Andrychiewicza — pochodzącego głównie ze składek prawników — wydana została „Bibliografia prawnicza polska XIX i XX w.”, a sam jej autor i spiritus movens całego przedsięwzięcia, adwokat Adolf Suligowski, na pokrycie kosztów związanych ze zbieraniem materiałów i ułożeniem rękopisów wyłożył 2 900 rubli. Inni kupowali kamienice — on wystawił sobie pomnik bardziej okazały niż spiżowy monument. I rzecz charakterystyczna: nie jest to bibliografia — jak można by się spodziewać — sądząc po niektórych dzisiejszych inicjatywach publikacji wyłącznie adwokackich, ale suma dorobku piśmienniczego całego prawnictwa polskiego. Organizatorzy Katowickiego Muzeum Prawa i Prawników Polskich — chociaż adwokaci spełniają w nim doniosłą rolę (w inicjatywach przoduje mec. Jerzy Kurcysz) — działają pod egidą ZPP. Dlatego też zakresowo eksponaty w nim wystawione są tak różnorodne i całościowo obrazują nie tylko rozwój prawa, ale i dzieje wymiaru sprawiedliwości. A jedno i drugie jest przecież nierozdzielnie związane (...).”

s.m.

KRONIKA

I. Kronika centralna

1.

Na wniosek Rady Adwokackiej w Katowicach Prezydium NRA uchwałą z dnia 29 grudnia 1977 r. postanowiło przyznać adw. Janowi Heyma-

nowi (ZA Nr 1 w Zawierciu) Złotą Odznakę „Adwokatura PRL” — za szczególne zasługi w pracy zawodowej i społecznej.

2.

Studium Prawnych Zagadnień Międzynarodowego Obrotu Gospodarczego

Przyłączając się do podjętej przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej akcji podnoszenia efektywności obsługi prawnej w resorcie handlu zagranicznego, Naczelna Rada Adwokacka wystąpiła z inicjatywą utworzenia przy NRA spe-

cialistycznego studium praktycznej wiedzy o strukturze kontraktów, przeznaczonego głównie dla radców prawnych. Fakt, że adwokaci stanowią znaczną liczbę radców prawnych w jednostkach handlu zagranicznego, uzasadnia włączenie się adwokatury